

Naturam obseruatio.

de quibus frequens apud Doctores tractatio, circa hoc obseruandæ. Illud autem specialiter aduertendum, quod in Compendio communi obligatio manifestationis quantum ad modum, quo illa fieri Generali debet, Prouincialis iudicio remittitur, quia eidem absoluendi facultas communicatur.

Religiosi alij an teneantur Adnotationem seruare.

324 Circa Religiosos autem communicationem priuilegiorum habentes dubium esse potest an similiter debeant in modo absolutionis procedere.

Sine priuilegio abſolutionem licere, qui teneant, & eorum fundamentum ex Episcopali Prælati auctoritate.

325 Addunt aliqui Adnotationes prædictas tunc quidem seruandas, cum ex virtute priuilegij agitur.

esse manifestat. Et eam non solum de Prouincialibus, sed etiam de superioribus localibus procedere asserit, quia non debent eorum subditi peioris esse conditionis, quam sint communiter sæculares, qui ab Episcopis possunt absolui in prædictis omnibus.

Pj v. priuilegium circa illud.

Cum autem omnia contenta in Decreto Concilij liceant, & in iis absolutio ab hæresi, illa pariter licebit. Pro quo etiam extat priuilegium Pij V. cuius tenorem adducit citatus Auctor, & cuius etiam apud Recentiores frequens occurrit mentio, in quo Partibus Dominicanis conceditur, quidquid in foro animæ licet Episcopis ex Concilio Tridentino erga suos subditos.

Limitatio- nes no posse in usu abſolutionis applicari.

326 Est tamen circa doctrinam prædictam, probabilis quidem aliquando, difficultas ex nouioribus declarationibus: Diana enim Parte 1. Tract. 5. Resolut. 6. & Parte 3. Tract. 2. Resolut. 122.

Difficultas ex reuocatione facultatis circa casum Bullæ Cœnæ.

Card. Lugo

finem addita esse in Bulla Cœnæ uerba illa, quibus reuocantur facultates concessæ etiam per cuiusvis Concilij Decretis: nullius enim alterius Concilij est facultas aliqua, nisi in Concilio Tridentino; quod reuerentia forsasse causa nominatum non est, sed solum sub illa generalitate uerborum. Sic ille. Pro eodem item est id, quod ait P. Pellizarius Tract. 8. Cap. 2. num. 36. ita scribens: Illud asserunt communiter Doctores, in eiusmodi rebus standum esse interpretationi, quam Syllus Curie Romanæ admittit, & seruare hic enim facit ius. Cap. Ex litteris, de Constitut. Sic ille. Cum ergo Episcopis sublata facultas sit & illis patenter sublata, qui Episcoporum nomine comprehenduntur, quod iurisdictionem quasi Episcopalem habeant, necessarium est penitus constari.

P. Pellizarius.

Non obſtare probabiliori positionis præſerta.

Cardin. Lugo.

Vnitati circa ſtylum Curie non creari neceſſarium.

327 Nihilominus Episcopis adhuc concessam sibi à Concilio facultatem competere, sunt qui teneant, ut fatetur ipse Cardinalis Lugo supra numer. 53. quibus ipse circa probabiliter non videtur refragari, quatenus ea supposita pergit explicare quinam Episcoporum nomine in ordine ad illam debeant reputari.

P. Saucij pugnantia in dictis.

fit; & quod nihilominus sit probabilissima; unde circa hoc aliqui aliter arbitrantur.

328 Sed quidquid de præfata sententia sit, generaliter loquendo, & præsertim de Regnis Hispaniæ; circa Indias alia ratio est, unde ad illas potest probabiliter doctrina Scriptorum extendi. Quia in illis est impossibilitas adeundi Summum Pontificem, ex qua prouenit ut casus Papales reddentur Episcopales, quæ est generalis regula, ubi adest impedimentum, ut ait P. Layman supra Cap. 6. num. 6. & approbat P. Martinon numer. 209. quia bonum regimen, & congrua suauisque subordinatio inter Ecclesiæ Prælatos id requirere videtur. Unde illi in partibus Septemtrionalibus id habere locum affirmant, propter frequentiam & multitudinem absolutorum, ex qua nascitur impedimentum sufficiens. Pro quo etiam est Bordonus, quem adducit, & videtur omnino sequi P. Pellizarius Tract. 8. Cap. 2. num. 40. qui & Resolut. 3. num. 35. & 36. ait pro impeditis facultatem concedi Episcopis à Iure. Cap. De cetero 11. Cap. Ea nosciuntur 13. Cap. Quod de his 16. Cap. Quamuis 50. & Cap. Es 20. de sententia excommunicat. Et eam competere Prælati Regularibus respectu Religiosorum subditorum: cum iura concessentia talem facultatem de Episcopis loquantur, non formaliter, sed æquipollenter, pro quouis habente dignitatem quasi Episcopalem, cuiusmodi sunt Prælati Regulares. Addit tamen sic absolutos, cessante impedimento, debere se Pontifici præsentare, cum sic illis pateat aditus de licentia proprii Prælati. Unde melius est in tali casu priuilegio uti Concilij Tridentini, vel alius concessis immediatè Religioni pro utroque foro: sic enim absoluti non debent se Papæ præsentare. Pro quo addo priuilegium Indicum, de quo numer. 302. uerbis illis: Neque Ordinarij saltem inter duas diæces existant huiusmodi facultatem habentes.

Pro Indijs maior sententia probabilior.

Ratione impediti casus Papales fieri Episcopales.

Priuilegia Indicum fauere, iuxta non uulgatam intellectum.

§. V.

De Priuilegijs Indicorum Confessariorum circa approbationem.

329 Dictum circa hoc pro Confessariis Indorum numer. 180. & 181. Generaliter autem loquendo, licet Gregorij XIII. concessio

Circa approbationem que priuilegia Societati concessa